

30 LET SPOLU!

**LISTY
Z AURA – PONTU**

ZIMA 2020

Obsah:

Vážení přátelé.....3

Kontakty.....4

Česká a slovenská dramatika.....5

Ladislav Vrchovský

Viliam Klimáček (Slovensko)

Alena Mornštajnová

Nové překlady.....7

Dramatické dílo Agathy Christie – 130. výročí narození

Anglicky psaná dramatika

Wohl – Janiš

Harrison - Neradová

Letts - Sloupová

Link – Novotný

Wilkins - Bartoš

Německy psaná dramatika

Freund - Kotrouš

Vögel - Štulcová

Happel - Zettlová

Buchsteiner - Kyrianová

A další překlady

Gavran - Karoch

Jokela – Piskoř

Werdelin – Weberová

Courteline - Zahálka

Nepřeložené texty.....15

Anglicky psaná dramatika

Quilter

Leach

Bovell

Byrne

Wade

Callaghan

Německy psaná dramatika

Stockmann

Glattauer

Syha

Dushe

Vážení a milí přátelé,

jsme tu pro vás již 30 let! Aura-Pont byl založen v roce 1990. Přejeme vám i sobě další roky vzájemné přátelské spolupráce!

Připravili jsme pro Vás **zimní čtení** - další **Listy z Aura-Pontu** s nabídkou aktuálních textů za poslední období.

Kromě tuzemských novinek a nových překladů naleznete v nabídce i zatím nepřeložené novinky zejména anglosaské a německojazyčné oblasti, ale i z jiných zemí.

Aktuální číslo je vždy k nahlédnutí na [našem webu](#), včetně aktuálních [Novinek z Aura-Pontu](#), kde se dozvíte o dalším dění v naší agentuře. Máte-li zájem o starší čísla Listů, [napište nám](#) a my Vám je zašleme elektronicky či poštou. Jejich obsah průběžně ukládáme do našeho [katalogu her](#), kde je k dispozici úplný přehled nabízených textů. Nyní v ní naleznete informace o **více než 7000 textech původních českých a slovenských her, překladů i textů zahraničních autorů v originále, aktualizace databáze probíhá průběžně.**

Připomínáme, že Vaším zájmům vycházíme vstříc dalšími službami:

- na požádání Vám zašleme text námi zastoupených autorů a překladatelů,
- rozhodnete-li se některý z nich inscenovat, získáme pro Vás souhlas autora,
- vystavíme provozovací smlouvu.

Rovněž Vám texty zahraničních autorů (nabízené i Vámi vyžádané):

- obstaráme,
- v případě Vašeho zájmu doporučíme překladatele, dojednáme smlouvu se zahraniční agenturou,
- dojde-li k provozování, je naší odměnou provize z autorských honorářů,
- nedojde-li k provozování, vyúčtujeme Vám předem dohodnuté vynaložené náklady.

Díky našim bohatým zkušenostem a kontaktům v zahraničí Vám můžeme nabídnout **vyřízení práv k provozování děl** autorů z mnoha zemí celého světa:

vlámské části Belgie,	Maďarska,	Rumunska,	Srbska,
Bulharska,	Německa,	Ruska,	Švýcarska,
Holandska,	Polska,	Skandinávie a Pobaltí	USA,
Chorvatska,	Rakouska,	Slovenska,	Velká Británie a Irsko

a mnoha dalších (kromě Francie, Itálie a Španělska, kde jsou v současné době tamní monopolní agentury vázány exkluzivními smlouvami).

Můžete nás však kontaktovat i v případě, kdy si nejste jisti, kam se obrátit.

Vždy Vám alespoň poradíme.

Rádi Vám taktéž pomůžeme při výběru titulu, vhodného právě pro Vás. Vaše případné jednodušší dotazy zodpovíme telefonicky, složitější pak písemně.

Naše [produkční oddělení](#) Vám v případě potřeby pomůže při výběru interpretů. Dále Vám můžeme doporučit například režiséra, choreografa, případně výtvarníka nebo autora hudby.

Těšíme se na Vaše reakce.

Kontakty

VEDENÍ AGENTURY:

Petra Marková, výkonná ředitelka – tel.: 731 184 896, petra.markova@aura-pont.cz

DIVADELNÍ ODDĚLENÍ:

Petra Marková, vedoucí – tel.: 731 184 896, petra.markova@aura-pont.cz

Texty a agentáž

Michal Kotrouš – tel.: 603 265 067, michal.kotrous@aura-pont.cz

Zahraniční práva

Anna Pýchová – tel.: 739 652 531, anna.pychova@aura-pont.cz

FINANČNÍ ODDĚLENÍ:

Markéta Kotrbová – tel.: 731 555 949, marketa.kotrbova@aura-pont.cz

Hana Ondřichová – tel.: 731 520 528, hana.ondrichova@aura-pont.cz

PRODUKČNÍ ODDĚLENÍ:

Jiří Havel – tel.: 603 466 399, jiri.havel@aura-pont.cz

SEKRETARIÁT:

aura-pont@aura-pont.cz

Najdete nás na adrese:

Veslařský ostrov 62

147 00 Praha 4 - Podolí

tel. ústředna: 251 554 938

e-mail: aura-pont@aura-pont.cz

www.aura-pont.cz

Česká a slovenská dramatika

Ladislav Vrchovský

HOUBOVÁ POLÉVKA NADĚŽDY KRUPSKÉ

2 m, 2 ž

tragikomedie

Zavěšena v časoprostoru pluje věčností místnost a v ní tři bytosti: Naděžda Konstantinovna Krupská, Vladimír Iljič Lenin a Josif Vissarionovič Stalin. Na věčné časy s jejich životní ideou, na věčné časy se Sovětským svazem. Jako živá výčitka k nim promlouvá Stalinova dcera, Světlana Allilujevová.

A na jejich kdysi rodné planetě se rodí následovnici...

Alena Mornštajnová, Martin Glaser

HANA

10 m, 10 ž

dramatizace

Adaptace stejnojmenné knihy jedné z nejčtenějších českých autorek současnosti, která při psaní vycházela ze skutečných událostí odehrávajících se ve Valašském Meziříčí. Z podmanivého jobovského příběhu o tom, že ztratit lze v životě vše kromě lásky a vzájemného lidského porozumění, se ve strhujícím tempu vynořují osudy žen tří generací. Můžeme jedním rozhodnutím nevratně změnit život svůj i těch druhých? Máme život ve svých rukou nebo jsme jen bezmocnými loutkami ve hře osudu? O tom ví Hana své. Žije s břemenem viny, bojuje s vlastní hanou, protože cosi se vymklo a nelze to již vrátit zpět. Jen s tím žít. Ale jak...?

Česká premiéra proběhla v červnu 2019 v Národním divadle Brno v režii M. Glasera a setkala se s velkým diváckým ohlasem.

Viliam Klimáček (Slovensko)

ČECHOV BOXER

přeložila Jana Pithartová

4 m, 4 ž

Mámení carské televize. A.P. Čechov se vrací na svou usedlost v Melichově po totálním fiasku premiéry hry *Racek*. Ráno se vzbudí a zjistí, že se proměnil – na boxera. A od té chvíle kolem sebe bije a zraňuje... Živí se tím, že píše pro Carskou televizi sitcomy. Jeho fatální láska Lika Mizinovová postupně svede všechny jeho přátele. Ve hře vystupují nejvýznamnější lékaři z Čechovových her – kromě samotného Čechova přijde doktor Astrov ze *Strýčka Váni*, doktor Čebutykin ze *Tří sester*, doktor Lvov z *Ivanova* a zmiňuje se i jméno doktora Dorna z *Racka*.

Je to hra o lásce mužů k ženám, o lásce mužů k mužům, hra o nadějích i zklamáních, kde se skutečná fakta z Čechovova životopisu (např. láska k učitelce Lice Mizinovové) prolínají s postmoderní fikcí (Carská televize, ukázka ze sitcomu *Tři sestry*). Hra získala cenu Nadace Alfréda Radoka za nejlepší českou a slovenskou hru roku 2000.

Viliam Klimáček (Slovensko)

DEALEŘI (DEALERI)

přeložila Jana Pithartová

2 m, 3 ž

černá komedie

Populární komik potřebuje být při sexu zkoušený z deskriptivní geometrie. Ovdovělá profesorka filozofie chce v soukromí vyzkoušet erotické pomůcky s intelektuálním nábojem. Naoko brutální mafián stíhaný traumaty z dětství potřebuje posilovat sebedůvěru a společenský šarm. Absolventka filozofické fakulty věří, že naprosté štěstí najde v profesi podomní dealerky a v životě, který nekomplikují osobní vztahy. A to všechno se přece dá koupit!

Groteskní hra s podtitulem „všetko je na prodej“ postupně rozkrývá životní příběhy pěti docela obyčejných, a zároveň podivuhodných postav a činí tak s patřičnou nadsázkou, ale i s porozuměním pro lidské slabiny a omyly. Přední slovenský dramatik ji napsal pro autorské divadlo GUnaGU. Premiéra se konala roku 2009.

Viliam Klimáček (Slovensko)

HORKÉ LÉTO 1968 (HORÚCE LÉTO 1968)

přeložila Jana Pithartová

6 m, 5 ž

černá komedie

Slovenský evangelický farář káže kanadským venkovanům a své blízké za oceánem zdraví z rádia Hlas Ameriky. Slovenská lékařka léčí domorodé obyvatele kanadského severu. Mladý kytarista si jako barový muzikant v Mnichově vydělává na novou aparaturu pro svou slovenskou kapelu, ale už se k ní nevrátí... Příběhy několika československých emigrantů z roku 1968 se odehrávají ve snech stárnoucí Anny, kterou pravidelně vyslýchá Státní bezpečnost. Vyslýchá ji marně, a proto jí nepovolí zahraniční cestu na pohřeb vlastního syna. Anna ani po letech neví, jestli bylo po okupaci v roce 1968 lepší utéct, nebo zůstat. A román o exodu 68 nikoho nezajímá. Ani v zahraničí, ani doma.

Hra s podtitulem „ako sme utekali“ předního slovenského dramatika Viliama Klimáčka, dokumentující československou normalizaci a její dopad na každodenní život lidí, vznikla pro krajanské divadlo v Torontu. K 50. výročí srpna 1968 ji pak uvedlo autorské divadlo GUnaGU v Bratislavě. Jistě si zaslouží i české provedení.

Dramatické dílo Agathy Christie

Nedávno jsme oslavili 130. výročí narození této věhlasné spisovatelky i dramatičky.

SCHŮZKA SE SMRTÍ (APPOINTMENT WITH DEATH)

přeložila Jitka Sloupová

9 m, 7 ž

detektivka

Adaptace (1945) stejnojmenné knižní poirotovky výjimečná v tom, že identita vraha překvapí i ty, kteří četli knihu nebo viděli její filmové zpracování. Zároveň je to jediná detektivní hra, do níž se promítla autorčina láska k archeologii: odehrává se na Blízkém východě, zejména na Petře v dnešním Jordánsku. Přímou pod žhnoucí sluneční výhni u cestovatelského tábora je nalezeno tělo paní Boyntonové, nenáviděné matrony, která psychicky týrala své tři nevlastní děti a svým povýšeným chováním popouzela všechny v okolí. Zabít ji teoreticky mohli všichni – kdo to ale udělal, a jak? Hra poutavě zachycuje psychický teror, šikanu a touhu po osvobození... Absence slavného detektiva v tomto zpracování navíc umožnila autorce přenést tíhu vyšetřování přímo na zúčastněné postavy a podezřelé, a tak posílila žánrový posun hry k regulárnímu rodinnému dramatu.

VRAŽDA V ORIENT EXPRESU (MURDER ON THE ORIENT EXPRESS)

přeložila Zuzana Josková

5 m, 5 ž

dramatizace Kena Ludwiga

„Naopak, je to jediná spravedlnost. Je to zákon. Jestliže spácháte vraždu, zaplatíte za to.“

Hercule Poirot je v Istanbulu, v restauraci poblíž nádraží. Právě se dozvěděl, že se bude muset urychleně pracovně vrátit do Londýna. Naštěstí mu pomůže dlouholetý přítel, který mu sežene místo v Orient Expresu. Do vlaku, který je beznadějně vyprodaný, nastupuje zvláště nesourodá skupina lidí, k níž se přidává i Američan Ratchett. Ten prosí Poirota, aby vyšetřil, kdo mu posílá výhrůžné dopisy. Poirot však odmítne. Během první noci vlak uvízne ve sněhové závěži kdesi v Jugoslávii a ráno se navíc ukáže, že byl Ratchett zavražděn...

Slavný Belgičan s knírkem, nejlepší detektiv všech dob Hercule Poirot tentokrát napne své malé šedé buňky mozkové na divadelních prknech. Nejslavnější příběh Agathy Christie se dočkal dramatizace a přináší vše, na co se čtenáři a diváci těší. Hercule Poirot i tentokrát řeší záhadnou vraždu v luxusním vlaku, kde se odehrálo až příliš mnoho náhod, a opět bude muset rozkrýt i záhadu tajemného průvodčího.

Vražda v Orient expresu je 85 let starý detektivní román, který bývá považován za nejoblíbenější dílo z pera Agathy Christie. Autor divadelní adaptace Ken Ludwig uchoval hlavní dějovou linii bez větších změn, snížil však počet hlavních postav, čímž výrazně usnadnil práci inscenátorům i publiku. Dialogy plynou svižně a jsou plné humoru, přesto však nevybočují z dobového kontextu první poloviny 20. století ani z dobře známého autorského stylu Agathy Christie.

Premiéra divadelní adaptace Kena Ludwiga se konala v divadle Hartford Stage v únoru 2018. Česká premiéra proběhla v MD Kladno v prosinci 2019.

PAST NA MYŠI (MOUSE TRAP)

přeložil Pavel Dominik

5 m, 3 ž

detektivka

Pro milovníky napětí i dobré zábavy slibuje psychothiller a detektivka *Past na myši* příjemný divácký zážitek. Děj hry se odehrává v uzavřeném prostoru Penziónu U Klášterní studně, v němž se za sněhové bouře schází velmi nesourodá skupina osob, z nichž každá má své tajemství i společné vazby. Vrahem může být kdokoliv, a jeho odhalení je tedy zcela nečekané.

Londýnská inscenace *Pasti na myši* je zapsána v Guinnessově knize rekordů jako nejdéle nepřetržitě hraná divadelní hra na světě, v současné době je na repertoáru již 59. sezónu. Československá premiéra se konala v Divadle pod Palmovkou (tehdy Divadlo S. K. Neumanna) 6. ledna 1961 (na scénu tohoto divadla se vrátila v roce 2011).

SVĚDKYNĚ OBŽALOBY / KORUNNÍ SVĚDEK (WITNESS FOR THE PROSECUTION)

překlad Lenka Uhlířová

10 m, 5 ž (v plné verzi 25 m, 5 ž)

detektivka

Adaptace (1953) povídky z roku 1925, která svou předlohu ovšem věhlasem zastínila a sama se stala předlohou proslulého stejnojmenného filmu režiséra Billyho Wildera s Marlene Dietrichovou v titulní roli (1957). Věhlasný londýnský advokát sir Wilfrid Robarts dostává zdánlivě beznadějný případ: mladý muž jménem Leonard Vole je na základě nešťastné řady nepřímých důkazů obviněn z vraždy jisté zámožné vdovy, která se do něj zamilovala a odkázala mu všechno své jmění. Sir Wilfrid se rozhodne před soudem prokázat Leonardovu nevinu, ale případ to rozhodně nebude snadný – a Leonardova zdánlivě milující žena Romaine se chystá před soud předstoupit s šokujícím svědectvím.

Slavnou, byť u nás nepříliš často uváděnou hru (2009, Divadlo Antonína Dvořáka v Příbrami pod názvem *Korunní svědek*, překlad Martiny Schlegelové vznikl na míru inscenačnímu záměru) nabízíme v novém překladu Lenky Uhlířové, který vyšel zatím pouze knižně v nakladatelství Euromedia (2012).

ČERNÁ KÁVA (BLACK COFFEE)

přeložil Alexander Jerie

10 m, 3 ž

detektivka

Noční můra slavného vědce, Sira Clauda Amoryho, se stane skutečností, když je z jeho sejfu odcizena listina s návodem na výrobu ničivé výbušniny. Hercule Poirot je požádán, aby se případu ujal, ale přijede příliš pozdě, než aby stačil zabránit smrti svého klienta... Je zloděj vynálezu současně i vrahem? Nebo se jedná o dva různé zločiny?

Prvním podezřelým je automaticky tajemný italský lékař Careli, který se v domě záhadně objevil v předvečer zločinu jakožto dávný přítel novomanželky syna lorda Amoryho Lucie. Ta je však z jeho návštěvy spíše vyděšená a prosí manžela, aby ji odvezl pryč. Mladý pán má však velké dluhy a přístup k penězům jen skrze svého despotického otce. Pak je tu ambiciózní sekretář Raynor, temperamentní neteř Sira Amoryho Barbara a jeho staropanenská sestra. A všichni členové domácnosti měli příležitost i dobrý důvod otrávit Sira Amoryho. Ještě že má Poirot sebou svého věrného kapitána Hastingse, který ho přivede na stopu a tak když se na venkovské sídlo dostaví Inspektor Japp, Poirot už potřebuje udělat jen poslední zkoušku...

Anglicky psaná dramatika

Bess Wohl (USA)

BÁJEČNÉ VYHLÍDKY (GRAND HORIZONS)

přeložil Viktor Janiš

4 m, 3 ž

komedie

Rodinná komedie o tom, jak dospělé děti zareagují, když se jejich skoro osmdesátiletí rodiče rozhodnou rozvést. Nancy oznámí svému manželovi Billovi, že se po padesátiletém manželství chce rozvést. Jejich synové Ben a Brian za nimi následně přijíždí do Grand Horizons, domu s pečovatelskou službou, kde žijí. Brian a Ben k rodičům přistupují velmi pragmaticky, zatímco Jess, Benova těhotná manželka a psychoterapeutka, je jako jediná vidí jako lidské bytosti, kteří i v pokročilém věku mohou mít vlastní cíle, přání a touhy.

Nancy svým synům poprvé říká věci napřímo a nehledí přitom na roli matky, což je pro oba syny nevšední zážitek. Poprvé vidí své rodiče jako lidské bytosti a zaskočí je, když Nancy začne filozofovat a když zjistí, že jejich otec nejen že má milenkou, ale že z toho má jejich matka velkou radost. Vděk a vstřícnost ze strany Nancy zaskočí i samotnou milenkou, když si Billa přijde vyzvednout, do takové míry, až nakonec raději uteče. Rozmrzelý Bill teď nemá nikoho, kdo by mu vařil večeře, protože Nancy si pronajala Airbnb.

Hra se dá inscenovat jako komedie s melancholickým, sentimentálním přesahem, ale i jako prvoplánovitější legrárka. Tematicky je univerzální: ztráta idealistických představ o našich vzorech, které se najednou staly obyčejnými smrtelníky. Hra měla premiéru v broadwayském divadle Helen Hayes Theatre v lednu 2020, nejprve se však objevila v hvězdném obsazení na letním divadelním festivalu Williamstown Theatre Festival v červenci roku 2019.

Tracy Letts (USA)

LINDA VISTA (LINDA VISTA)

přeložila Jitka Sloupová

3 m, 4 ž

Wheeler se stále ještě nevzpamatoval z bolestivého rozvodu. Je mu padesát a konečně se odstěhoval z garáže domu své ženy do vlastního bytu. Pracuje v obchodě jako opravář starých fotoaparátů, i když je zřejmé, že měl kdysi na víc. Kamarád Paul a jeho žena Margaret by mu rádi pomohli začít nový život, a tak ho seznámí s o deset let mladší Jules, která má za sebou rovněž citový úraz. Wheelerovi ovšem dodnes nedělá problém navazovat kontakty se ženami. Jednou z nich je i vietnamská servírka Minnie, mladá dívka v nesnázích, kterou po jejím dramatickém rozchodu s přítelem Derekem u sebe Wheeler ubytuje. I citlivou Jules, která se živí jako životní trenérka (life coach), na seznamovací večeři získá velmi snadno svou sečtělostí a vtípnou misantropií, která přímo volá po pozitivním přístupu, který poskytuje Julesina metoda. Jejich první sex není ideální, ale po měsíci je zřejmé, že mezi nimi vzrůstá pocit vzájemné blízkosti. Zdá se, že jejich vztah má budoucnost, když ovšem Minnie přijde se zprávou, že je s Derekem v jiném stavu. Wheeler je připraven pomoci jí s potratem, s Minnie se v této mezní situaci vyspí a omámen zkušeností sexu s mladou dívkou se chopí představy, že Minniino dítě přijme za své. Konsternovanou Jules, se kterou si již předtím domluvil večeři na oslavu jejich měsíčního „výročí“, tvrdě odmítne.

Na pikniku, který s Minnií o půl roku později pořádá pro Paula s Margaret, mu Margaret vyčte nejen jeho komické přizpůsobení životnímu stylu o čtvrtstoletí mladší partnerky, ale i to, jak se chová ke své původní rodině. Wheelerův obraz se začne ještě více problematizovat. Minnie se rozhodne vrátit k Derekovi, navzdory tomu, že ji Wheeler prosí na kolenou, aby to nedělala. Dívka to ale bez váhání učiní: z

jejího pohledu Wheeler jen využil její situace, aby ji dostal do postele. Wheeler pak marně prosí Jules o odpuštění. Zřejmě v podvědomé snaze vybití svou frustraci zcela nepřiměřeně reaguje na sexuální harašení svého o něco staršího podivínského šefa vůči jejich kolegyni Anitě. Dostane výpověď. Anita ho kupodivu následuje. Čekala totiž jen na příležitost, aby mohla změnit svůj život. Má v úmyslu studovat. A Wheeler začne oprašovat své sny o kariéře fotografa...

Lettsovo vtipné komorní milostné drama slupku po slupce odhaluje nitro tragikomického antihrdiny – a to ve zcela současných kulisách trumповské či spíše anti-trumповské Ameriky, konkrétně kalifornského San Diega, kde se příběh odehrává. Premiéra hry proběhla ve slavném chicagském Steppenwolf Theater v dubnu 2017.

Alan Wilkins (Velká Británie)

KARTÁGO MUSÍ BÝT ZNIČENO (CARTHAGE MUST BE DESTROYED)

přeložil Zdeněk Bartoš

5 m

tragikomedie

Římský konzul Cato má potíže. Ekonomika upadá a v zemi se začíná projevovat nesouhlas a propukat nepokoje a protesty. Aby Cato odvrátil od těchto problémů pozornost, sdělí lidu, že Kartágo je „hrozbou pro bezpečnost a mír římské říše“. Kartágo je navíc bohaté a má mimo jiné velké zásoby zbraní. Stačí rychlý útok - a Řím by mohl z tohoto přepadení hodně vytěžit...

Pětice mužů, z nichž jeden pochází z Kartága, řeší tento konflikt. Vtipná i poučná hra o tom, že historie se opakuje, měla premiéru v Traverse Theatre Edinburgh na jaře 2007.

Jordan Harrison (USA)

MARJORIE DELUXE (MARJORIE PRIME)

přeložila Martina Neradová

2 m, 2 ž

Komorní hra, v jejímž středu stojí ženská postava, pojednává o vztahu osobní identity a moderních technologií.

Hra je zasazena do blízké budoucnosti, kde vše vypadá vlastně stejně jako dnes, nicméně některé technologie značně pokročily. Je proto možné, aby Tess pořídila své dementní matce Marjorie robota, který jí bude dělat společnost a podporovat její kognitivní schopnosti. Robot představuje Marjoriina mrtvého manžela a nebýt několika málo zvláštních slovních obrátů, ani by se nepoznalo, že není živý. Když se později Tess nedokáže smířit se smrtí matky, objeví se k nelibosti manžela v domácnosti další robot – tentokrát představující Marjorii...

Hra založená na dialogických pasážích lidí s roboty se snaží všemožně odpovědět na otázku, kterou jedna z postav později vysloví: „*Bude to ještě tvoje máma, až všechno zapomene?*“ Co dělá lidi lidmi, proč je těžké říci blízkým vše, co je nezbytné. Jak se vyrovnat se ztrátou nejbližších? Hra se ani v nejmenším nesnaží působit jako nějaké sci-fi. Naopak se drží velmi při zemi, roboty využívá pouze jako nástroj ke zkoumání vybraného tématu.

William Link (USA)

VRAŽEDNÉ SPIKNUTÍ (MURDER PLOT)

přeložil Martin Novotný

3 m, 2 ž

komediální thriller

Divadelní celovečerní hra navazuje na úspěšnou spolupráci americké autorské dvojice Richard Levinson & William Link, velmi úspěšnou především na poli televizního detektivního a mysteriózního žánru (např. krimi seriál *Columbo*).

Nejprodávanější autor tajemných záhad David Forrester trpí spisovatelským blokem. Jeho nakladatel Felix Bromley mu navrhuje najmout talentovanou, krásnou mladou stínovou spoluautorku Kristyn, která by mu s psaním pomohla. To je však začátek Davidovy noční můry. Podezřelé chování ženy způsobí, že požádá soukromého detektiva Abromowitze, aby prozkoumal její minulost. Vychází na světlo, že je to možná pravděpodobná Davidova sestra, o které David dosud neměl ani tušení. Aby toho nebylo málo, situaci zkomplikuje Davidova žena Sylvia, která se rozhodne se s Davidem rozvést a podává na něj žalobu. Jeho stínová spoluautorka (možná nevlastní sestra) Kristyn ho začne svádět, přičemž se začne ohánět kuchyňským dranžírákem. Následně se David dozvídá, že jeho žena Sylvia byla zavražděna v jejich letním sídle. Situace zhoustne, když je nalezena mrtvola najatého soukromého očka přímo v Davidově bytě. David dochází k závěru, že jeden z nich (nikoli on!) je vrah. Ten je sice na konci odhalen, ale posledních 90 vteřin hry nám nachystá další překvapení, které otočí vše, co se dosud stalo, vzhůru nohama...

Skvěle napsaná thrillerová komedie, plná nečekaných zvrátů, s ještě záladnějším rozuzlením byla poprvé uvedena v divadle West Valley Playhouse v Canoga Parku v Kalifornii v listopadu 2001.

Německy psaná dramatika

René Freund (Rakousko)

JACKPOT aneb BABIČKA SÁZÍ (JACKPOT oder DIE VERSPIELTE GROSSMUTTER)

přeložil Michal Kotrouš

4 m, 4 ž

hořká komedie

Poté, co dědeček zemřel, zůstala babička, vášnivá gamblerka, která pravidelně sází nejen sportku, sama ve svém domě, jemuž hrozí kvůli jejím hráčským spádům exekuce. Manžel její dcery za babiččinými zády domluví prodej domu starostovi, s čímž nesouhlasí jen vnuk. Babička si zapoměla v dome vymezit právo na bydlení, a tak dostane ke svým pětasedmdesátinám pěkné místo v klidném domově důchodců. Tam ji děti téměř nenavštěvují a personálu leží málo na srdci blaho seniorů. Postupně se spřátelí s odevzdanou spolubydlící i s mlčenlivým starým pánem. Mladá pečovatelka dělá jen to, co musí, ale postupně začne babičku obdivovat kvůli její neústupnosti a zatvrzelosti proti neutěšeným zvyklostem ředitele domova. Babička vzdoruje a sázení sportky a touha vyhrát jackpot se stávají její životní náplní a radostí.

Situace se značně změní, když babička skutečně vyhraje několikamiliónový jackpot. Děti si ji náhle chtějí vzít zpět k sobě, naopak ředitel domova cítí šanci peníze získat pro sebe, pokud babička v jeho péči zůstane. Babička spolu s oběma svými přáteli a vnukem, který se mezitím sblížil s mladou pečovatelkou, začne pracovat na splnění svých snů a spřádat tajný plán – koupit velký autobus, předělat ho na karavan a jezdit s ním po světě. Když se kvůli ní zadluží ředitel i její rodina, ukáže se, že s výhrou to nebude, jak se původně zdálo, a věci dostanou opět zcela jiný směr...

Výtečná komedie s příležitostí nejen pro hlavní představitelku měla premiéru v divadle Waldviertler Hoftheater Pürbach v roce 2011.

Wilfried Happel (Německo)
MILOSTNÝ AKT (DER LIEBESAKT)
přeložila **Barbora Zettlová**
2 m, 2 ž
fraška

V salónu zámožného Waldemara von Struntze se odehrávají zvláštní věci: zatímco pán domu již léta bez úspěchu nadbíhá služce Fanny, jeho žena se domnívá, že v ložnici viděla leguána velkého jako osel. A když se poté ještě objeví mladý maskovaný host, spatřují v něm manželé nedobrovolného komplice, aby se mohli navzájem podvádět. Jenže host má svůj jasný cíl, který úzce souvisí s Fanny...

Autor uvádí jako podtitul „zastaralá komedie“ – vskutku používá prostředky francouzské bulvární komedie (např. Labiche, Feydeau), aby vyprávěl současný příběh – jde nejen o vzájemné odcizování obou pohlaví a o peníze, nýbrž také o krizi pojmů jako „pravda“ či „identita“. A autor typické obraty, intriky a záměny dohání do absurdit.

Stefan Vögel (Rakousko)
BELLA DONNA / RULÍK ZLOMOCNÝ (BELLA DONNA)
přeložila **Magdalena Štulcová**
4 m, 2 ž
detektivní komedie

Začátek roku znamená nový vztah! Carmen, prominentní autorka knih o vaření sice proti mužům nic nemá, nicméně s každým partnerem vydrží jen dva roky. A další novou oběť si hledá přesně v intervalu dvou let a právě na Silvestra. Po speciálním odvaru z bylinek, který má podnítit erotické radovánky, se její partneri po dvou letech dočkají nápoje z rulíku zlomocného - a ten je pošle na věčnost...

Tentokrát je na řadě Bernie, ale v jeho případě se situace začíná komplikovat. Carmen totiž nečekaně přijede navštívit dcera se svým budoucím manželem a jeho otcem, což Carmen překazí plány a její zajatý časový harmonogram. Bernie, který už měl být po smrti, se má stále čile k světu, přichází nový milenec Martin, který je u Carmen poprvé, a celá zapeklitá situace vyvolává řadu nedorozumění a otazníků, což nečekaná návštěva rozhodně nezjednodušuje. Stane se Bernie či Martin další obětí, nebo se věci vyvinou úplně jinak?

Veselá silvestrovská detektivka, při níž nebouchají jenom zátky od sektu. Muži jako oběti a skvělá ústřední role vražedkyně.

Torsten Buchsteiner (Německo)
TRAUMA (TRAUMA)
přeložila **Veronika Kyrianová**
2 ž
drama

Zneklidňující a zároveň něžné drama o dvou ženách, které si nakonec najdou k sobě cestu. Místo děje: město, čas: listopad – březen. Ženy jsou rozdílného věku i temperamentu, obě však mají jedno společné - prožily v minulosti trauma. Hledají blízkost, ale to je ve světě této hry téměř nemožné, neboť je to svět nevšimavý, nepřátelský a násilný.

Osmatřicetiletá Verena má špatné vzpomínky na otce, ale nechce o tom mluvit ani na to myslet. Proto se až příliš obětavě vrhá do práce, aby pomáhala podobně traumatizovaným ženám. Tráví na lince bezpečí, která pomáhá podobně postiženým ženám, čelícím např. domácímu násilí, dny i noci a nejradyji by byla terapeutkou celého města. Je sama před sebou stále na útěku – navíc rakovinu plic. Nikdo neví, jak dlouho ještě bude žít.

Dvaadvacetiletá Kitty je ještě příliš mladá na to, aby věděla, co může ze svého života ještě zachránit.

Vydělává si jako trenérka kurzů hip-hopu ve fitness centru. I ona si v sobě trauma, skrývá je za svou snědou krásou a provokativními zraňujícími útoky. Chová nenávisť k bratrovi, který ji kdysi doslova prodal jako prostitutku kamarádům, a k matce, která jí tu hrůzu nikdy neuvěřila. Svůj hněv dokáže udržet v mezích jen sebezraňujícími výpady a agresí. Provokuje i svého milence, ženatého policistu, aby ji bil a podroboval znásilňujícímu sexu, aby vnějším utrpením zakryla vnitřní bolest.

Zatímco Verena se do mladé Kitty zamiluje, ta se brání jakémukoli pokusu o sblížení a zraňuje nadbíhající Verenu každým slovem. Když se jí Verena svěří s tím, že jí už nezbývá mnoho dní, Kitty pocítí soucit. Po společně strávené cituplné noci však opět na několik týdnů odjíždí s milencem na venkov, Verena dá výpověď a myšlenkami je jen u své nemoci. Kitty záhy pochopí, že i ona Verenu potřebuje – jako jediného člověka, který je k ní otevřený, a vrátí se. Navazují spolu hovor tam, kde přestaly, důvěřují si. Štěstí však netrvá dlouho - Verena zemře při plicní operaci, ale dokázala změnit život Kitty: ta odjíždí do Kanady a setkává se s Vereninými přáteli, Indiány...

Text má bohaté dialogy, ale i delší vnitřní monology. Životní obraz i obzor obou žen je velmi přesně vykreslen. Dynamickou hru uvedly scény v mnoha zemích a je přeložena do mnoha jazyků.

A další překlady...

Miro Gavran (Chorvatsko)

DOKONALÝ PARTNER (SAVRŠENÍ PARTNER)

přeložil František Karoch

1 m (dvě role), 2 ž

hořká komedie

Filip a Tina se po čtyřletém vztahu dostali do slepé uličky - Filip má rád svůj klid a Tina je věčně nespokojená, pracovně vytížená manažerka. Proto se s Filipem rozejde, ten to těžce nese a odstěhuje se. Tina objeví agenturu, jež nabízí věrné kopie mužů - androidy, vyrobené na míru přání žen. Jednoho takového jí pracovnice agentury Barbara zajistí - jde o humanoida Davida, ideálního partnera. David je skvěle naprogramován na míru Tiny, je empatický, dělá domácí práce, je ale i dobrý v posteli, sečtělý, silný, jemný i houževnatý a pracovitý... Zprvu to vypadá, že Tina má vysněného partnera, začne se ovšem ukazovat, že jejím náladám a rozmarům a náhlým duševním rozpoležením není David s to se přizpůsobit - jeho software takové změny nestíhá a zahřívá se... Tina je nespokojená v práci, kde rozhodují široké lokte a sexuálně přitažlivé kolegyně. Navíc se dozví, že Filip zmužněl a dokonce chystá s jinou ženou svatbu. Zdrčená Tina je v koncích, začne Davida nesnášet, ten na to není naprogramovaný. Jiný model androida už nepřichází v úvahu, dojde ke schůzce Tiny a Filipa, kde to opět zajiskří a oba partneři, bohatší o nové zážitky, to spolu zase dají dohromady...

Postavy Filipa i Davida hraje jeden herec.

Juha Jokela (Finsko)

PATRIARCHA (PATRIARKKA)

přeložil Vladimír Piskoř

5 m, 5 ž

komedie

Stavební inženýr Heimo odejde do důchodu a se svou ženou, učitelkou Virpi, se odstěhuje do Francie. Heimo ale po čase zjistí, že není schopen strávit zbytek svého života odpočinkem v Normandii. Celý život nesl na svých bedrech odpovědnost a najednou se cítí nevyužitý. Ačkoli je jeho žena proti, rozhodne se Heimo vrátit zpět do Finska, aby zjistil, zda pro něj jeho země nemá ještě nějaký důležitý úkol. Návrat do Finska znamená nejen jejich manželství, ale i životy jejich dětí. Potlačené napětí a pocity, které se v

nich hromadily v průběhu let a zůstaly dosud nevyřčeny, začínají najednou vyplouvat na povrch a hrozí, že vybuchnou. S návratem Heima a Virpi se rozhoří v rodině silný mezigenerační konflikt. Každý člen rodiny je najednou nucen podívat se do zrcadla a odpovědět si na otázku, jaké je jeho místo na světě. Autor ve své hře z roku 2012 dovedně propojuje témata konfliktu mezi generacemi či mezi muži a ženami, měnícího se světa, stárnutí i lásky. Hra byla napsaná k 140. výročí založení finského Národního divadla a stala se divadelní událostí roku.

Nicoline Werdelin (Dánsko)
HVĚZDNÁ RODINA (STJERNEFAMILIEN)
přeložila **Michaela Weberová**
3 m, 3 ž

Harald má chráněnou práci jako kustos v muzeu. Žije sám, hraje na housle a nemá připojení na internet. Snaží se udržet si odstup od moderního světa plného řevu, sexu, novinek, elektroniky a teroristických útoků.

Když k němu přijde nová učitelka houslí, otevřená mladá žena, je s klidem konec. Najednou potřebuje svoji neuchopitelnou rodinu - charismatickou matku, foodbloggerku, která se právě vrátila z New Yorku, otce, který se už popáté rozvádí, i nevlastní sestru, která zachraňuje děti v uprchlických táborech. Aby navázal vztah s mladou ženou, musí Harald vstoupit do současnosti a naučit se existovat v digitálním světě a v záplavě novinek, které se na něj valí.

Hra pojednává o snaze zranitelných lidí najít své místo v globalizovaném světě, kde rodina sestává z fragmentů a Bohem je internet. To přináší jak různé komické situace, tak i úzkost a strach. Je to, co je v dnešním smartphonovém věku neodmyslitelné a běžné, opravdu lepší než to, co nám připadalo normální dříve?

Tragikomické drama mělo premiéru v roce 2017 v Královském divadle v Kodani.

Hra měla premiéru v La Farsa Teatro v Málaze v roce 2012, v srpnu 2015 ji uvedlo divadlo El Circulo Teatral v Mexico City.

Georges Courteline (Francie)
RÁNY OSUDU A JINÉ MINIKOMEDIE
přeložil **Michal Zahálka**
variabilní obsazení
soubor minikomedíí

"Já toho člověka neznám, jak říkal svatý Petr."

Sedmero kratičkových žertovných hříček slavného francouzského humoristy Georgese Courtelina (1858 - 1929).

Rány osudu (2 ž): Pařížská panička si přichází postěžovat své nejlepší kamarádce, že je jí manžel nevěrný. Absurdní dialog o neschopnosti udržet myšlenku.

Hortensie, lehnout! (2 m, 1 ž + mužský chór): Novomanželům, kteří zůstali dlužni za nájem, hrozí zabavení majetku, ale nakonec pomocí právních klíčků nad domácím vyzrají. Aktovka se zpěvy a chórem stěhováků.

Malý pacient (2 m, 1 ž): Lékař přichází prohlédnout malého chlapce, který jednoho dne začal z ničeho nic neustále padat. Minutová hra z doby předrozhlásově.

Linka Panthéon - Courcelles (7 m, 2 ž): Omnibus na pravidelné lince od Panthéonu do Courcelles projíždí centrem Paříže. Velkolepá básnická hra na deset minut.

Čest rodu Brossarbourgů (1 m, 1 ž): Baronka se svěruje baronovi, jak byla hanebně zneuctěna neznámým mužem - a jak rafinovaně se rozhodla vypátrat viníka. Hříčka s pointou takřka dahlovskou.

Předtím a potom (1m, 1 ž): V idylickém lesíku vyznává mladík lásku slečně, která mu ale ryzost jeho citu zprvu nechce věřit. Moralitka o překonané prozřetelnosti.

První sekundant (3 m + přihlízející): Souboj na pistole má každou chvíli začít. Zatímco si hlavní sekundant dává podezřele načas, jeden z duelantů proklíná osud, zpytuje svědomí a vzpomíná na příčiny souboje. Tragédie veršem, místy prózou.

Část her se objevuje ve scénáři *Podnájem na bulváru Courteline*, kterou v Městském divadle Kladno připravila dramaturgyně Máša Nováková s režisérem Jiřím Š. Hájkem (prem. 9/2015). Všechny texty (doplněné i o předmluvu překladatele a Courtelinovy nedivadelní drobničky) divadlo při té příležitosti vydalo jako zvláštní tisk pod názvem *Rány osudu a jiné krátké řádky*.

Nepřeložené texty

Anglicky psaná dramatika

Andrew Bovell (Austrálie)

THINGS I KNOW TO BE TRUE (PRAVDA JE, ŽE...)

4 m, 2 ž

Australanka Rosie prožívá svůj rok svobody mezi maturitou a nástupem na univerzitu v Berlíně. Nečekaně se ale domů do Adelaide vrátí už po třech měsících a její matka Fran hned uhodne, co se stalo. Rosie prožila první velké milostné zklamání a vrátila se tam, kde je milována. Do několika minut se kolem ní shromáždí celá její rodina, rodiče - penzionovaný dělník v automobilce Bob a zdravotní sestra Fran -, provdaná sestra Pip i oba zatím svobodní bratři Mark a Ben. Během celého dalšího roku ale sledujeme, jak se toto její šťastné rodinné zázemí doslova rozpadá. Pip se rozhodne přijmout nabízené skvělé místo v Kanadě a na rok opustit svou rodinu. Brzy se ukáže, že Fran měla opět pravdu, když ji podezírala z jiných motivů. Pip opustila především svého vzorného manžela pro osudový vztah se ženatým mužem. A Fran se z jejího dopisu dovídá, že jedním z důvodů, proč tak Pip učinila, je vzpomínka na okamžik, kdy jako malá zjistila, jak nešťastná je v manželství její matka... Mark se před nedávnem rozešel po pětiletém vztahu se svou přítelkyní. A je to opět Fran, kdo tuší, že něco není v pořádku. Připravuje manžela Boba na to, že jim syn chce nejspíš sdělit, že je homosexuál. Ben před Markem zažertuje, že je připravený na všechno, snad až na možnost, že se Mark chce stát ženou. Přesně o to ovšem jde. Ukáže se však, že je to spíše Ben, kdo se s touto skutečností smíří dříve, Fran zůstává zklamaná a neústupná. A Mark odjíždí do Sydney za svým snem stát se Miou.

Další ránu rodičům zasadí Ben. V bance, kde pracuje, zpronevěří při bankovních převodech čtvrt milionu dolarů, aby se příjmy vyrovnal svým přátelům z lepších rodin. Po prvním šoku mu Fran nabídne své životní úspory, kterými může zahladit svůj podvod. O těchto úsporách ale Bob nic nevěděl. Jak to, že měla Fran takovou potřebu zajistit se pro případ, že by jejich manželství skončilo? Pravda o jejich vztahu je složitá a bude třeba se s ní i s odchodem dětí a ztrátou dosavadního smyslu života vyrovnat. Bude na to dost času a prostoru, z domu totiž nakonec odchází i Rosie, vybrala si univerzitu ve stovky kilometrů vzdáleném Brisbane. Teď je ale Fran hlavně ze všeho unavená, jedinou vzpruhou je pro ni myšlenka, že přeorganizuje celou zahradu. Únava je ale silnější a vybere si svou daň.

Katalog zklamání, kterým si ústřední pár čerstvých šedesátníků prochází, se zdá být extrémní, ale dobře zachycuje obrat ve vnímání smyslu života, kterým prochází mladší generace, obrat směrem k hledání identity a individuálního štěstí. Jako by se to, co se v sobě minulé generace snažily potlačovat, prodralo na povrch a s větší či menší intenzitou explodovalo. Jakkoli je tradiční rodina jistotou a útěchou, nebezpečná svoboda je stále lákavějším cílem.

Hra, která tak navazuje na téma předešlého Bovellova světového hitu *Až ustane déšť* si odbyla premiéru v roce 2016 ve Státním divadle Jižní Austrálie v Adelaide v koprodukcí s britským souborem Frantic Assembly, který ji v témže roce přenesl na program festivalu v Chichesteru a britské turné. Úprava pro americká divadla se hrála poprvé v roce 2019 v Milwaukee Repertory Theater.

Chystáme český překlad.

Peter Quilter (Velká Británie)
SNOWBOUND (UVĚZNĚNÍ SNĚHEM)

1 m, 1 ž
komedie

Venku je vánice a sněhová kalamita. Vycházet z domu se nejenom nedoporučuje, ale dokonce je to i zakázané. A přesto se ozve zaklepání na Patrickovy vchodové dveře. Sousedka Judith by si totiž nutně potřebuje vypůjčit pár vajec. Značně excentrická žena se v cizím domě chová jako doma, neváhá kritizovat Patrickovy návyky i životní postoje, bezprostředně komentovat sochu zdobící obývací pokoj a už vůbec se nebojí narušit jeho poklidný večer. Zasmušilý pán domu, který se vyžívá v ochutnávkách archivních vín a četbě, se rozhodne dostat Judith z domu s pomocí policie. Ta ale jeho volání nevyslyší a navíc Patricia upozorní, že je jeho povinností nechat u sebe ženu přenocovat a nevystavovat ji nebezpečí, které číhá za okny. A tak je dvojice, která by se za normálních okolností jen těžko sblížila, nucena společně strávit den a noc – dlouhými rozhovory, pitím i tancem.

Hra úspěšného autora komedií vznikla v roce 2020 a je inspirována povinnou izolací obyvatel kvůli koronavirové pandemii. Hra se vyznačuje zábavnými dialogy a přináší dvě skvělé herecké příležitosti ideálně pro herce ve věku mezi padesáti a šedesáti lety.

Připravujeme český překlad.

Laura Wade (Velká Británie)
POSH (ELITA)

12 m, 2 ž

Členové exkluzivního Riot Clubu (Klub zhýralců), synové z nejlepších rodin a zároveň studenti skvělých škol, budoucí elita Velké Británie, pořádají večeri. Riot Clubem prošly už generace úspěšných byznysmenů a politiků. Tento konkrétní klub je fiktivní, ale je vcelku jasné, co je jeho předobrazem. Tradice podobných spolků je v Británii stále živá a propojení dnešních tváří veřejného života je skutečně možné vystopovat do jejich studentských let.

V úvodní scéně sledujeme jednoho bývalého člena klubu Jeremyho, evidentně významného muže, jak se snaží motivovat Gyue, jednoho ze současných členů, svého kmotřence. Probírají spolu možnosti, jak nadcházející večeri ozvláštnit. Jeremy se vychloubá, že zdemolování místa konání bývalo pravidlem. Jednou se večere dokonce tak povedla, že se ráno všichni probudili ve Vídni. Guy se chce stát prezidentem klubu a chce na to jít přes nápaditost menu.

Vlastní večere se koná na venkově v hospodě U Býčí hlavy. Guy zajistil výběrové víno a pečínku z deseti druhů nadívaných ptáků, což má symbolizovat úzké spojení deseti členů klubu – jeden za všechny a všichni za jednoho. Víno ale přinesou ve špatném pořádku, ale co, hlavně když je co pít, a ptáků není deset, ale devět, protože hostinskému to tak nějak nevyšlo. Další člen klubu s ambicemi na prezidentské křeslo vymyslí „originální“ zábavu (stejně jako ptačí pečínka je to něco, co už se v klubu událo kdysi v minulosti) – objedná dívku, která by je během večere měla pod stolem obveselovat. Hostinský prostitutku nechce vpustit, ale nakonec se dívka dovnitř dostane oknem. Mládenci jsou však zklamáni, protože dívka přišla poskytnout standardní služby jednomu klientovi a rozhodně se odmítá bavit o něčem jiném, i kdyby měla dostat lépe zapláceno.

Rádoby noblesní večere upadá do stále větší groteskní trapnosti. Mládenci vedou opilecké řeči o tom, že všichni lidé si prostě nejsou rovni a jak odporné je trpět doma otravné návštěvníky, kteří se jim promenují po starobylých sídlech jenom proto, aby se za vybrané vstupné mohla opravit střecha. Nakonec začnou hrát na chybějící židle. S množstvím vypitého alkoholu roste jejich sebevědomí. Miles políbí Rachel, dceru hostinského, proti její vůli. Děvče uteče a rozezlený hostinský přichází vzápětí. Začne mladíkům vyhrožovat policií. Alistair mu jednu vrazí a pak se na něj vrhnou všichni. Skončí, až když hostinský leží v bezvědomí na zemi. V nastalé hádce se většina nakonec shodne, že by na sebe měl vzít vinu Alistair. Tomu nezbyvá, než se podřídí. Zdánlivě nepodařené, zbytečné setkání najednou dostalo

svůj význam, který Alistair ještě před příjezdem policie jasně verbalizuje. Smysl Klubu není budovat přátelské vazby nebo si pěstovat mravy v dokonalém stolování nebo snad uctívat tradice, ale vytvořit vazby výhodné pro budoucnost. Od tohoto okamžiku mají společné tajemství – násilí na hostinském se dopustili všichni a až do smrti budou Alistairovi dlužít. Nikdo z nich nebude chtít, aby pravda vyšla najevo. Až se jednou někdo z nich octne v úzkých, bude mít k ruce celý tým právníků, politiků a finančníků, kteří mu rádi vypomohou.

V závěrečné scéně se ve stejném klubu jako na začátku setkává Jeremy s Alistairem a nabízí mu podporu své strany a prostor k růstu. Alistair je zaskočen, myslel, že už navždycky bude mít pošramocenou pověst. Jeremy ho ale vyvede z omylu – strana si váží mladých lidí s názorem, kteří se navíc budou silou mocí snažit očistit svůj štít a už nikdy nešlápnout vedle.

Karoline Leach (USA)

TRYST (DOSTAVENÍČKO)

1 m, 1 ž

Svižně napsaná hra o střetu dvou protipólních povah, jejich neslučitelnosti a o nespravedlivém světě, ve kterém lhář vyhrává nad poctivcem.

George Love je sňatkový podvodník. Nic z jeho řečí a slibů není pravé, ani jeho jméno. Druhá postava, Adelaide Pinchin, Loveova poslední oběť, pracuje v kloboučnickém salónu (dobu děje má být v roce 1910). Po tetě zdědila pěkné malé jmění a cennou brož. George už je opět na mizině, nemá co jíst a vyhazují ho z nájmu, je třeba jednat rychle. Adelaide vypadá jako snadná kořist. Dvakrát se sejdou a George jí překvapí bláznivým návrhem, aby se tajně vzali a odjeli spolu z Londýna. Adelaide s sebou vezme svou šekovou knížku, protože bude potřeba změnit jméno její nositelky na paní Loveovou.

Po svatebním obřadu odjedou do přímořského městečka a ubytují se v ošklivém hostinci. Adelaide je zamilovaná a nevšímá si ničeho podezřelého, George podle svých osvědčených zkušeností hodlá manželce dopřát pořádnou svatební noc, aby měla na co vzpomínat. Adelaide se ale ostýchá a vyjde najevo, že za tím vězí nedůvěra sama v sebe - její otec si ji totiž vybral jako terč ponižování a tvrdil jí, že je tlustá a že nikdo jiný než on o ni nebude stát. George toto popře, přesvědčí ji o její kráse a doslova z ní udělá novou ženu.

Následující den jdou spolu do banky, vyberou peníze a Adelaide je svěří Georgovi. Ten se vymluví na bolest hlavy a jde zpátky do hotelu. Adelaide míří na poštu poslat telegram, aby se o ni rodiče nebáli. Geogre mezitím sbalí všechno, co má nějakou cenou, včetně hedvábné svatební blůzky a tetiččiny brože, a vyrazí na vlak. Cestou ho ale cosi přinutí jít zpět a vrátit aspoň brož. V hostinci se však srazí s Adelaide. George začne improvizovat a vymýšlet důvody, proč by žena měla zůstat doma a on jít ven. Adelaide všechny lehce zavrhne, snad kromě toho, že by si mohla dát koupel. George utéct nemůže, protože Adelaide si přála přepočítat peníze, jestli je v bance neošidili. Podvodník je v pasti. Situace se ale ještě zhorší, když si Adelaide všimne, že pár věcí chybí a že budou v zavazadle, s nímž se manžel při jejím příchodu chystal odejít. Neváhá a vmete mu do tváře pravdu. Prokoukla, co je zač, že si vymyslel všechno o své práci v diplomacii, dalekých cestách a tetičce, která mu platí rentu, že se ji chystal okrást a že to jistě udělal už několikrát. Ale protože ji učinil na chvíli šťastnou, chce mu to oplatit. Neudá ho, zůstanou spolu, otevřou si kloboučnický salón. Všechno už si dřív naplánovala, jen k tomu nikdy neměla odvalu. To až George jí ukázal, že je takového snu hodna. Ona bude šít, on prodávat. Začnou spolu fantazírovat o budoucnosti. George chce dobýt město módy Paříž a pójídat kaviár, ale Adelaide by se spokojila s klientelou ze střední třídy. George připustí, že si část svého příběhu vylhal, kaje se, protože chtěl Adelaide zaimponovat, staré lži však rychle nahradí novými. Adelaide to pozná a řekne mu, ať si vezme peníze a jde. George to odmítne, už je mezi nimi něco víc, zamiloval se do ní, chce s ní zůstat. Dochází ke smíření a vzájemnému vyznání. George pomáhá Adelaide s něžnými slovy a dotyky do koupele - a tam ji utopí...

Monica Byrne (USA)

WHAT EVERY GIRL SHOULD KNOW (CO BY KAŽDÁ DÍVKA MĚLA VĚDĚT)

4 ž

Titul hry si mladá americká autorka vypůjčila od publikace Margaret Sangerové, nyní respektované, ale ve své době (hra se odehrává v roce 1914) mnohými opovrhované propagátorky sexuální osvěty a plánovaného rodičovství. Na příkladu čtyř dívek izolovaných od vnějšího světa zachycuje, jak z člověka neznalost činí optimální oběti manipulace a zneužívání.

Tři náctileté chovanky katolického nápravného internátu, kde se mají polepšit ze svého pohoršlivého jednání, žijí ve své společné cele mezi modlitbami, bohoslužbami prací v prádelně a nevinnými masturbačními rituály. Změnu s sebou přinese příchod nové spolubydlící Joan, která s sebou propašuje plakát Margaret Sangerové a s ním i zcela nové myšlenky. Ve snaze sloučit principy církevního drilu se svými životními zkušenostmi si z osoby Margaret Sangerové vytvoří svoji novou patronku. Nejdříve je to legrace, ale v jednom okamžiku dívky opravdu projdou jakýmsi mystickým vytržením a tím se jejich vztah s novou svatou zcela utvrdí. Dívky si navzájem píšou fiktivní dopisy z vymyšlené budoucnosti, ve kterých vystupují jako neohrožené hrdinky, cestují po světě a jednají podle svých vlastních divokých představ. Z dopisů vyplývají detaily jejich předchozích životů – všechny byly vystaveny traumatizujícím zážitkům (sexuální zneužívání, domácí násilí), ale místo aby byly chráněny jako oběti, vysloužily si trest. Když si svěří opravdu všechna svá tajemství, pochopí, z čí viny zemřela jejich předchozí spolubydlící. Teď už jsou dost silné na vzpouru...

Sheila Callaghan (USA)

WOMEN LAUGHING ALONE WITH SALAD (ŽENY, SAMOTA, SMÍCH A SALÁT)

1 m, 3 ž

Tři ženy v životě Guye - matka, přítelkyně, milenka - jsou předmětem autorčina zkoumání toho, jaké to je být ženou a jak se lze vyrovnávat s všemožnými tlaky společnosti. Na stereotypní představy o ženách autorka poukazuje už v názvu hry, který je odkazem k zprofanované kategorii reklamních fotografií, které lze najít ve fotobankách: smějící se žena se salátem. Ženské postavy se tak ve hře snaží obstát před představami ostatních (nejen mužů) ale i samy před sebou, cítit se dobře ale zároveň nezklamat představy, kterými jsou vytapetovány reklamní agentury.

Hra se vyznačuje jiskřivými a vtipně vypointovanými dialogy a přetržitým scénosledem. Hra je ale mnohdy poměrně vulgární. Zároveň však autorka dokáže precizně pracovat s tématem touhy, studu a sebevědomí ve společnosti, která je zaměřená na vzhled a image. Feministická hra sklídila nebývalé uznání u diváků i odborné veřejnosti a postupně se objevila na řadě světových jevišt.

Německy psaná dramatika

Nis-Momme Stockmann (Německo)

DAS IMPERIUM DES SCHÖNEN (IMPÉRIUM KRÁSY)

3 m, 3 ž

Dva bratři a každý z nich je jiný – jeden je úspěšný intelektuál, druhý je bonviván a užívá si života. Oba vyrazí se svými partnerkami do Japonska. A tak na sebe narazí čtyři různé životní postoje a znovu se ukáže, že boj o vlastní žebříček hodnot se odehrává jak v osobním životě, tak v globálním měřítku. Navíc konfrontace s cizí kulturou, která funguje dle vlastních sociálních kódů, působí jako roznětka. Situace se přiostrňuje a jednotlivé představy o světě projdou těžkou zkouškou – na konci se všechny jistoty obrátí ve střepey.

Koexistence více paralelních skutečností je stará jako lidská řeč. V současné době se „alternativní fakta“ stávají rovnocennou skutečností. Existuje vlastně ještě nějaká pravda? A nezneužijí radikálové a náboženští fanatici právě tuto existenci více pravd, která naši společnost rozděluje? Existuje ještě pojem „my“, v rámci něhož spolu lidé normálně mluví?
Hra byla uvedena v Schauspiel Stuttgart v lednu 2019.

Ulrike Syha (Německo)

DER ÖFFENTLICHE RAUM (VEŘEJNÝ PROSTOR)

2 m, 3 ž

Prosím, zachovejte klid. Situace je stabilní.

Žena, muž a jeho dcera z prvního manželství. A země, která si právě zvyká na to být rozštěpená snad ve všech otázkách.

Bezpečí je základní lidská potřeba, konstatuje jednoho dne muž a začne proměňovat dům na pevnost. Život přece musí být nějak pod kontrolou. V případě jeho kariéry to tak přece fungovalo – být členem elitního kruhu advokátů se vyplatilo, ačkoli jeho levicová image bere za své.

Jeho žena naopak přišla ve svém zaměstnání o svou pozici – rodině nechce říct, z jakého důvodu. Po nocích útočí na cizí lidi prostřednictvím internetových postů a fór, přes den je osobně pronásleduje po městě. Setkává se tak s různými reptaly, odmítači, příkyvovači, pochybovači, anarchisty, eko aktivisty, rasisty a utopisty – a hlavně tam, kde by se to nejméně očekávalo. Dokud nezjistí, že někdo sleduje i ji – k tomu se ještě přihlásí o slovo jeden hacker...

Společnost rozděluje společenskopolitické otázky, hra popisuje tento často nepřehledný boj v bezprostřední současnosti. Tento konflikt promítá do dramatu jedné městské rodiny, jež vypadá, že se rozpadá – levicově zaměřený pár, angažovaná socioložka a kariéerní advokát, k tomu dcera eko aktivistka. Znepokojivá a aktuální hra byla uvedena v březnu 2020 ve vídeňském divadle Theater Drachengasse.

Hra se právě překládá.

Daniel Glattauer (Rakousko)

DIE LIEBE GELD (MILOVANÉ PENÍZE)

hořká komedie / absurdní groteska

2 m, 2 ž

Alfréd Henrich je velmi rozladěný – už tři dny mu bankomaty odmítají vydat hotovost, přitom karta je v pořádku a on má našetřený dostatečný obnos. Teď má však v peněžence jen pár euro, musí v supermarketu nakoupit a především musí své ženě koupit dárek z desetiletému výročí sňatku. Vydá se proto odhodlaně do své pobočky banky, kde mu osobní bankéřka vysvětlí, že jeho peníze nejsou momentálně k dispozici, protože právě „pracují, jsou na služební cestě“, zkrátka právě slouží někomu jinému. Koneckonců, jsou to peníze banky, a ne jeho, neboť firma, v níž pracuje, má u této banky vysokou půjčku – výplata jde tedy Alfrédovi z peněz banky. Je potřeba mít hlavu vzhůru a čekat, až se peníze časem zúročí, za pár let rozmnoží a konečně budou k mání, až „dopracují“.

V centru pozornosti každé banky je člověk, to je nejvyšší princip – ředitel banky, k němuž se Alfréd dopracuje, mu žádné peníze nedá, ale utěší ho, zařídí mu nákup a jako vhodný dárek manželce napíše Alfrédovým jménem báseň, z níž je nic netušící Alfrédova manželka, která se mezitím skamarádila s osobní bankéřkou, zcela nadšená a problém s penězi jde rázem stranou. Nejde přece o něco tak přizemního, jako jsou peníze, nýbrž o konkrétní pomoc konkrétním lidem. V návalu radosti manželka Alfrédovi sdělí, že na půdě jejich domu našla v igelitce hromadu peněz po rodičích - a že je ihned na radu kamarádky, osobní bankéřky, uložila do banky, kde budou více v bezpečí...

Téměř kafkovská groteska s postavami plachého šetřilka, jenž je vláčen svou bezmocí a vztekem, pragmatické bankéřky, démonickým faustovským bankéřem a naivní manželky byla uvedena v září 2020 ve vídeňském divadle Kammerspiele der Josefstadt.

Henriette Dushe (Německo)

SPRACHLOS DIE KATASTROPHE IM BEREICH DER LIEBE (ÚDIV NAD KATASTROFOU V OBLASTI LÁSKY)

1 m, 1 ž (může být i více mluvčích)

Sled replik, monologů, dialogů ženy a muže na tému konec vztahu, láska, nový začátek, náhlý konec... Autorka si pro charakteristiku své komorní hry vypůjčila citát Rolanda Barthesa z jeho díla *Die Katastrophe - Fragmente einer Sprache der Liebe*:

„Katastrofa v oblasti lásky se dá pravděpodobně přirovnat k tomu, čemu se v psychóze říká extrémní situace – nedala se předvídat a ohrožuje život dotyčné osoby. Situace nešťastného milence je velice podobná, ačkoli jde objektivně o bezvýznamnou, infantilní, imaginární a nejasnou událost. Jde o extrémní zpanikaření, situaci bez návratu, projekce do toho druhého je natolik silná, že pocit ztráty se zdá nenapravitelný a fatální... Nemohu si pomoci, nemohu se vzpamatovat, jsem navždy ztracen...“

Tato komorní „psychologická sonda do hlubin lásky“ byla poprvé uvedena v divadle Theater Ulm v lednu 2020.

**LISTY Z AURA - PONTU
ZIMA 2020**

© Aura - Pont s.r.o., Praha 2020
Redakčně připravil Michal Kotrouš.

Spolupracovali:

Alena Bjačková, Petra Marková, Anna Pýchová, Klára Vajnerová, Adéla Vondráková.